

Keď sa navzájom predstavili, všetci plní očakávania hľadeli na Mortinu. Povedala im, že o pozvánkach nič nevie, že žiadna večera nie je pripravená a hlavne, že má veľkú starosť: teta Nebožienka nadobro zmizla!

Vtom sa ozval zvuk klavíra a ľúbivá melódia sa začala rozliehať po celej vile. Všetci ustrnuli, niekto od prekvapenia, niekto od hrôzy a niekto ako Dilbert preto, lebo hra na klavír nemala dostačujúcu úroveň. „Poďte za mnou, to by mohla byť teta,“ povedala Mortina. Deti zmietané strachom aj vzrušením ju nasledovali dlhou chodbou, ktorá bola len chabo osvetlená niekoľkými starými petrolejkami.

